

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/121 z dnia 23 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 560/2014 w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/122 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające załączniki I, II, VI, VIII i IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/123 z dnia 15 stycznia 2018 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [„Cerezas de la Montaña de Alicante” (ChOG)] 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/124 z dnia 15 stycznia 2018 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [„Pane di Matera” (ChOG)] 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/125 z dnia 24 stycznia 2018 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/126 z dnia 24 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/127 z dnia 24 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj 14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/128 z dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie sprostowania niektórych wersji językowych rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/504 w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 w odniesieniu do wymogów administracyjnych dotyczących homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/129 z dnia 25 stycznia 2018 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie L-argininy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80099 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/130 z dnia 25 stycznia 2018 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (BCCM/MUCL 49755) jako dodatku paszowego dla tuczników (posiadacz zezwolenia Berg and Schmidt GmbH Co. KG) ⁽¹⁾ 25

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady (UE) 2018/131 z dnia 23 stycznia 2018 r. wdrażająca Umowę zawartą między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie zmiany dyrektywy Rady 2009/13/WE zgodnie z wprowadzonymi w 2014 r. poprawkami do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., zatwierdzonymi przez Międzynarodową Konferencję Pracy w dniu 11 czerwca 2014 r. ⁽¹⁾ 28

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/132 z dnia 25 stycznia 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 34
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/133 z dnia 24 stycznia 2018 r. zmieniająca decyzję 2008/911/WE ustanawiającą wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 213) ⁽¹⁾ 36
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/134 z dnia 24 stycznia 2018 r. zmieniająca decyzję 2008/911/WE ustanawiającą wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 218) ⁽¹⁾ 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/121

z dnia 23 stycznia 2018 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 560/2014 w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 187 oraz art. 188 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Rady (UE) nr 560/2014 ⁽³⁾ ustanowiono Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Bioprzemysłu (zwane dalej „Wspólnym Przedsięwzięciem BBI”).
- (2) Art. 12 ust. 4 statutu Wspólnego Przedsięwzięcia BBI zawartego w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 560/2014 (zwanego dalej „statutem”) stanowi, że wkład finansowy wnoszony przez członków Wspólnego Przedsięwzięcia BBI innych niż Unia na pokrycie kosztów operacyjnych wynosi co najmniej 182 500 000 EUR w okresie ustalonym w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 560/2014, to jest od daty ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia BBI do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (3) Konsorcjum bioprzemysłu (zwane dalej „BIC”), które jest członkiem Wspólnego Przedsięwzięcia BBI innym niż Unia, jest nadal gotowe wspierać koszty operacyjne Wspólnego Przedsięwzięcia BBI kwotą określoną w art. 12 ust. 4 statutu. Zaproponowało ono jednak alternatywny sposób finansowania za pośrednictwem wkładów finansowych swoich jednostek składowych wnoszonych na poziomie działań pośrednich.
- (4) Cel wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz bioprzemysłu, a mianowicie prowadzenie działań w drodze współpracy zainteresowanych stron na wszystkich etapach łańcucha wartości w bioprzemysle, w tym małych i średnich przedsiębiorstwach, ośrodków badawczych i technologicznych oraz uczelni, może zostać osiągnięty jedynie przez umożliwienie BIC i jego jednostkom składowym wnoszenia wkładu finansowego nie tylko jako płatności na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia BBI, ale również jako wkładu finansowego na rzecz działań pośrednich finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie BBI.
- (5) Niezbędne jest zatem wprowadzenie zmian do statutu w celu umożliwienia BIC i jego jednostkom składowym wnoszenia wkładu finansowego w pełnej kwocie określonej w art. 12 ust. 4 statutu przez umożliwienie wnoszenia tych wkładów nie tylko jako płatności na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia BBI, ale również jako wkładu finansowego na rzecz działań pośrednich finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie BBI, o którym informuje się Wspólne Przedsięwzięcie BBI,

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 27 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 560/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 130).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 12 statutu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu, w wersji zamieszczonej w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 560/2014, wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wkłady finansowe wnoszone przez członków innych niż Unia lub ich jednostki składowe;”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wkłady finansowe wnoszone przez członków innych niż Unia lub ich jednostki składowe na pokrycie kosztów operacyjnych, o których mowa w ust. 3 lit. b), wynoszą co najmniej 182 500 000 EUR w okresie określonym w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Powyższe wkłady finansowe wnoszone są jako płatności na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia BBI lub jako wkłady finansowe na rzecz działań pośrednich finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie BBI.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
V. GORANOV
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/122**z dnia 20 października 2017 r.****zmieniające załączniki I, II, VI, VIII i IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 1007/2011 zawarty został wymóg podawania na etykietach składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także przewidziano w nim kontrole zgodności z informacjami podawanymi na etykiecie przeprowadzane w drodze analiz.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 producent przedłożył Komisji wniosek o dodanie do wykazu znajdującym się w załączniku I do tego rozporządzenia włókna „poliakrylan” jako nazwy nowego włókna tekstylnego. Wniosek ten zawierał dokumentację techniczną spełniającą wszystkie wymogi minimalne określone w załączniku II do tego rozporządzenia.
- (3) Po rozpatrzeniu wniosku o dodanie nazwy nowego włókna tekstylnego oraz po przeprowadzeniu konsultacji publicznych na stronie internetowej „Europa” Komisja, w porozumieniu z ekspertami z państw członkowskich i zainteresowanymi stronami, stwierdziła, że nazwa nowego włókna tekstylnego „poliakrylan” powinna zostać dodana do wykazu nazw włókien tekstylnych znajdującego się w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011.
- (4) W celu uwzględnienia postępu technicznego należy zmienić załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011, w szczególności w zakresie proponowanej definicji nazwy nowego włókna tekstylnego i proponowanych metod identyfikacji i analizy ilościowej.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 1007/2011 zawiera wykaz wyrobów włókienniczych, dla których wystarczająca jest etykieta zbiorcza. Wykaz ten obejmuje nici do szycia, cerowania i haftowania oferowane w handlu detalicznym w małych ilościach, o masie netto 1 grama lub mniejszej. Jednak ze względu na postęp techniczny ten konkretny wyrób włókienniczy nie jest już oferowany w handlu detalicznym w ilościach, o masie netto 1 grama lub mniejszej. W związku z tym należy zaktualizować zamieszczony w załączniku VI do tego rozporządzenia wykaz wyrobów włókienniczych, dla których wystarczająca jest etykieta zbiorcza.
- (6) W celu umożliwienia stosowania jednolitych metod analizy ilościowej mieszanek włókien tekstylnych należy zmienić metody badań określone w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011, tak by dodać włókno „poliakrylan”. Ponadto do załącznika VIII do tego rozporządzenia należy dodać nową metodę analizy ilościowej mieszanek włókien z poliestru i niektórych innych włókien.
- (7) W rozporządzeniu (UE) nr 1007/2011 ustanowiono także umowne dodatki handlowe stosowane do obliczania masy włókien zawartych w wyrobie włókienniczym. W związku z tym do wykazu zawartego w załączniku IX do tego rozporządzenia należy dodać wartość umownego dodatku handlowego w odniesieniu do „poliakrylanu”.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1007/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, II, VI, VIII i IX do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272 z 18.10.2011, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II, VI, VIII i IX do rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I dodaje się pozycję 50 w brzmieniu:

„50	poliakrylan	włókno utworzone z usieciowanych makrocząsteczek zawierających powyżej 35 % masy grup akrylanowych (kwas, sole metali lekkich lub estry) i poniżej 10 % masy grup akrylonitrylowych w łańcuchu oraz maksymalnie 15 % masy azotu w strukturach usieciowanych”;
-----	-------------	---

2) w załączniku II w następujących punktach wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Proponowana definicja włókna tekstylnego:

Proponowana definicja opisuje skład włókna. Właściwości wymienione w definicji nowego włókna tekstylnego, na przykład elastyczność, dają się zweryfikować za pomocą standardowych metod badań, które, wraz z eksperymentalnymi wynikami analiz, należy przedstawić razem z dokumentacją techniczną.

3) Identyfikacja włókna tekstylnego: wzór chemiczny, różnice w stosunku do istniejących włókien tekstylnych, widmo FTIR w stosowanych przypadkach wraz ze szczegółowymi parametrami, takimi jak temperatura topnienia, gęstość, współczynnik załamania światła i zachowanie podczas palenia.”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Zaproponowane metody identyfikacji i analizy ilościowej wraz z danymi eksperymentalnymi:

Wnioskodawca ocenia możliwość wykorzystania metod wymienionych w załączniku VIII lub norm zharmonizowanych, które mają zostać wprowadzone do tego załącznika w analizie najbardziej prawdopodobnych mieszanek handlowych nowego włókna tekstylnego z innymi włóknami tekstylnymi i proponuje co najmniej jedną z takich metod. W odniesieniu do metod lub norm zharmonizowanych, w przypadku których włókno tekstylne może zostać uznane za składnik nierozpuszczalny, wnioskodawca podaje współczynniki »d« odpowiadające współczynnikom korygującym masę, które mają być stosowane do obliczeń (w celu uwzględnienia ubytku masy, o którym wiadomo, że następuje podczas analizy) nowego włókna tekstylnego.

Jeżeli metody wymienione w niniejszym rozporządzeniu nie są odpowiednie, wnioskodawca zobowiązany jest do odpowiedniego uzasadnienia i zaproponowania nowej metody lub większej ich liczby. Proponowana nowa metoda lub metody opisują zakres stosowania (w tym mieszanek włókien), zasadę (zwłaszcza proces chemiczny i etapy), aparaturę, odczynnik lub odczynniki, procedurę badania, obliczenia i przedstawienie wyników (w tym wartość współczynników »d«) oraz precyzję (granice przedziału ufności wyników).

Wniosek zawiera wszelkie dane eksperymentalne, w szczególności dotyczące właściwości włókna, zaproponowanych metod identyfikacji i analizy ilościowej. Wraz z wnioskiem przekazywane są dane dotyczące dokładności, niezawodności i powtarzalności metod.”;

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Dodatkowe informacje dołączone do wniosku dotyczące procesu produkcji i znaczenia dla konsumenta:

Dokumentacja techniczna musi zawierać co najmniej informacje na temat liczby producentów, lokalizacji zakładów produkcyjnych oraz oczekiwanej dostępności na rynku nowego włókna lub produktów wytwarzanych z tego włókna.”;

d) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) Producent lub osoba działająca w jego imieniu dostarcza reprezentatywne próbki nowego czystego włókna tekstylnego oraz odpowiednich mieszanek włókien tekstylnych niezbędne do weryfikacji dokładności, niezawodności i powtarzalności zaproponowanych metod identyfikacji i analizy ilościowej. Komisja może zwrócić się do producenta lub osoby działającej w jego imieniu o dostarczenie dodatkowych próbek odpowiednich mieszanek włókien.”;

3) w załączniku VI pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Nici do szycia, cerowania i haftowania oferowane w handlu detalicznym”;

4) w załączniku VIII w rozdziale 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w zestawieniu w pkt IV dodaje się wiersz dotyczący metody 17 w brzmieniu:

„17.	Poliester	Niektóre inne włókna	Kwas trichlorooctowy i chloroform”
------	-----------	----------------------	------------------------------------

b) w części zatytułowanej „Metoda nr 1” wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), lnem (7), konopiami (8), jutą (9), abaką (manilą) (10), ostnicą (11), kokosem (12), żarnowcem (13), ramią (14), sizalem (15), włóknem miedziowym (21), modalem (22), włóknem białkowym (23), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), polipropylenem (37), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46), melaminą (47), dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49) i poliakrylanem (50).

Metody tej nie stosuje się w żadnym wypadku do acetatu zdeacetylowanego powierzchniowo.”;

(ii) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy i poliakrylanu, dla których wartość »d« wynosi 1,01.”;

c) w części zatytułowanej „Metoda nr 5” pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. triacetatem (24), polipropylenem (37), elastoolefiną (46), melaminą (47), dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49) i poliakrylanem (50).”;

d) w części zatytułowanej „Metoda nr 6” pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), polipropylenem (37), włóknem szklanym (44), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46), melaminą (47), dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49) i poliakrylanem (50).

Uwaga:

Włókna triacetatowe, które zostały poddane obróbce końcowej powodującej częściową hydrolizę, przestają być całkowicie rozpuszczalne w odczynniku. W tym przypadku metody tej nie stosuje się.”;

e) w części zatytułowanej „Metoda nr 8” wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), polipropylenem (37), elastomultiestrem (45), elastoolefiną (46), melaminą (47), dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49) i poliakrylanem (50).

Stosuje się ją również do akryli oraz niektórych modakryli wybarwionych barwnikami metalokompleksowymi niewymagającymi chromowania po barwieniu.”;

(ii) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem wełny, bawełny, włókna miedziowego, modalu, poliestru, elastomultiestru, melaminy i poliakrylanu, dla których wartość »d« wynosi 1,01.”;

f) w części zatytułowanej „Metoda nr 9” wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), polipropylenem (37), włóknem szklanym (44), elastomultiestrem (45), melaminą (47), dwuskładnikowym włóknem polipropylenowo-poliamidowym (49) i poliakrylanem (50).

Jeżeli zawartość wełny lub jedwabiu w mieszanke przekracza 25 %, należy zastosować metodę nr 2.

Jeżeli zawartość w mieszanke poliamidu lub nylonu przekracza 25 %, stosuje się metodę nr 4.”;

(ii) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy i poliakrylanu, dla których wartość »d« wynosi 1,01.”;

g) w metodzie nr 13 wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), acetatem (19), włóknem miedziowym (21), modalem (22), triacetatem (24), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (35), włóknem szklanym (44), elastomultiestrem (45), melaminą (47) i poliakrylanem (50).”;

(ii) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy i poliakrylanu, dla których wartość »d« wynosi 1,01.”;

h) w metodzie nr 15 wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), włóknem szklanym (44), melaminą (47) i poliakrylanem (50).

Jeżeli stwierdzono obecność modakryli lub elastanów, to w celu określenia, czy włókno takie jest całkowicie rozpuszczalne w odczynniku, przeprowadza się próbę wstępną.

Do analizy mieszanek zawierających włókna chlorowe stosować można również metodę nr 9 lub metodę nr 14.”;

(ii) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. OBLICZANIE I PRZEDSTAWIANIE WYNIKÓW

Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d« wynosi 1,00, z wyjątkiem poliakrylanu, dla którego wartość »d« wynosi 1,02, jedwabiu i melaminy, dla których wartość »d« wynosi 1,01, oraz akrylu, dla którego wynosi ona 0,98.”;

i) dodaje się następującą metodę:

„METODA NR 17

Poliester i niektóre inne włókna

(Metoda z zastosowaniem kwasu trichlorooctowego i chloroformu)

1. ZAKRES STOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się, po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do dwuskładnikowych mieszanek włókien:

1. poliestru (35)

z

2. poliakrylanem (50)

2. INFORMACJE OGÓLNE

Zasada, aparatura i odczynnik, procedura badania, obliczenia i przedstawienie wyników, które mają zastosowanie do dwuskładnikowych mieszanek włókien z poliestru z poliakrylanem zostały opisane w normie EN ISO 1833-25:2013. Wartość »d« wynosi 1,01.”;

5) w załączniku IX dodaje się pozycję nr 50 w brzmieniu:

„50. Poliakrylan 30,00”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/123**z dnia 15 stycznia 2018 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [„Cerezas de la Montaña de Alicante” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja przeanalizowała wniosek Hiszpanii w sprawie zatwierdzenia zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Cerezas de la Montaña de Alicante”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 106/2011 ⁽³⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Cerezas de la Montaña de Alicante” (ChOG).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 106/2011 z dnia 7 lutego 2011 r. zatwierdzające inne niż nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Cerezas de la Montaña de Alicante (ChOG)) (Dz.U. L 32 z 8.2.2011, s. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 329 z 30.9.2017, s. 16.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/124**z dnia 15 stycznia 2018 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Pane di Matera” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmian specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Pane di Matera”, zarejestrowanego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 160/2008 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Pane di Matera” (ChOG).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 160/2008 z dnia 21 lutego 2008 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Pane di Matera (ChOG), Tinca Gobba Dorata del Pianalto di Poirino (ChNP)) (Dz.U. L 48 z 22.2.2008, s. 27).

⁽³⁾ Dz.U. C 305 z 15.9.2017, s. 20.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/125**z dnia 24 stycznia 2018 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87 ustanowiono nomenklaturę towarową (zwaną dalej „Nomenklaturą scaloną”), zamieszczoną w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (2) Uwaga dodatkowa 2 f) do działu 27 Nomenklatury scalonej definiuje grupę produktów określonych jako „oleje opałowe”. Produkty te są klasyfikowane do podpozycji od 2710 19 51 do 2710 19 68 lub do podpozycji od 2710 20 31 do 2710 20 39, w zależności od ich cech i właściwości fizykochemicznych.
- (3) Jedną z takich fizykochemicznych cech jest liczba zmydlenia. „Oleje opałowe”, o których mowa w uwadze dodatkowej 2 f) akapit pierwszy tiret pierwsze, powinny mieć liczbę zmydlenia mniejszą niż 4. Zasada ta ma zastosowanie do produktów objętych podpozycjami od 2710 19 51 do 2710 19 68. Ustanawia się jednak wyjątek dla produktów objętych podpozycjami od 2710 20 31 do 2710 20 39 (produkty zawierające monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych „FAMAE”) o indeksie zmydlenia powyżej 4. Wyjątek ten jest obecnie zawarty w przypisie do uwagi dodatkowej 2 f).
- (4) Obecny wyjątek w przypisie do uwagi dodatkowej 2 f) musi zostać rozszerzony w celu uwzględnienia postępu technicznego, w szczególności rozwoju paliw odnawialnych zawierających tłuszcze lub oleje zwierzęce bądź roślinne. Należy go także rozszerzyć w celu zwalczania ewentualnego podrabiania olejów napędowych, w ramach którego dodaje się zazwyczaj niewielkie ilości tłuszców lub olejów roślinnych bądź zwierzęcych do olejów napędowych w celu zmiany ich klasyfikacji z olejów napędowych (opodatkowanych podatkiem akcyzowym) na inne produkty (które nie są objęte podatkiem akcyzowym). W szczególności dodawanie olejów roślinnych służy zmianie parametru destylacji i uzyskaniu liczby zmydlenia powyżej 4. Z fizykochemicznego punktu widzenia dodanie małych ilości takich substancji nie zmienia zasadniczego charakteru olejów opałowych. Są one w dalszym ciągu stosowane jako oleje opałowe. Zniesienie w tych przypadkach wymogu, aby liczba zmydlenia była mniejsza niż 4, zagwarantuje zatem, że produkty takie będą klasyfikowane poprawnie jako oleje opałowe, a nie jako pozostałe produkty.
- (5) Obecnie obowiązujący wyjątek dla produktów zawierających FAMAE należy także rozszerzyć tak, aby obejmował produkty o liczbie zmydlenia równej 4, a nie tylko produkty o liczbie zmydlenia powyżej 4.
- (6) Uwaga dodatkowa 2 f) do działu 27 powinna zostać odpowiednio zmieniona, aby zapewnić jednolitą interpretację w całej Unii.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2658/87.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dziale 27 Nomenklatury scalonej, określonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, uwaga dodatkowa 2 f) wprowadza się następujące zmiany:

1) akapit pierwszy tiret pierwsze, wraz z przypisem, otrzymuje brzmienie:

„— nieprzekraczającą przedstawionej w pierwszej linii poniższej tabeli, kiedy zawartość popiołu siarczanowego jest mniejsza niż 1 % według metody ISO 3987, a liczba zmydlenia jest mniejsza niż 4 według metody ISO 6293-1 lub ISO 6293-2 (w przypadkach gdy produkt zawiera jeden lub więcej biokomponentów wymóg określony w tym tiret, zgodnie z którym liczba zmydlenia musi być mniejsza niż 4, nie ma zastosowania);”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

2) dodaje się akapit czwarty w brzmieniu:

„Wyrażenie »biokomponenty« oznacza tłuszcze pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, oleje pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego lub monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych (FAMAЕ).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/126**z dnia 24 stycznia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającą decyzję 2011/137/WPZiB ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 20 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku V do rozporządzenia (UE) 2016/44 wymieniono statki wskazane przez Komitet ds. Sankcji ONZ zgodnie z pkt 11 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2146 (2014). Na podstawie tego rozporządzenia statki te są objęte szeregiem zakazów, włącznie z zakazem załadunku, transportu lub wyładunku ropy naftowej z Libii oraz zakazem dostępu do portów na terytorium Unii.
- (2) W dniu 18 stycznia 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zmienił dane identyfikacyjne statku CAPRICORN objętego środkami ograniczającymi. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik V do rozporządzenia (UE) 2016/44.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku V do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2018 r.

*W imieniu Komisji,**za Przewodniczącego,**Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej*⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34.⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2016, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku V do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 wprowadza się następujące zmiany:

Pozycja:

„1. **Nazwa:** CAPRICORN

Umieszczony w wykazie na podstawie pkt 10 lit. a) i b) rezolucji nr 2146 (2014), rozszerzonych i zmienionych pkt 2 rezolucji nr 2362 (2017) (zakaz załadunku, transportu lub wyładunku; zakaz wejścia do portów). Zgodnie z pkt 11 rezolucji nr 2146 wpis ten został zaktualizowany przez komitet w dniu 20 października 2017 r. i jest ważny do dnia 18 stycznia 2018 r., chyba że zostanie anulowany wcześniej przez komitet na podstawie pkt 12 rezolucji nr 2146. Państwo bandery: nieznane.

Informacje dodatkowe

Data umieszczenia w wykazie: 21 lipca 2017 r. IMO: 8900878. W dniu 21 września 2017 r. statek znajdował się na wodach międzynarodowych u wybrzeży Zjednoczonych Emiratów Arabskich.”,

otrzymuje brzmienie:

„1. **Nazwa:** CAPRICORN

Umieszczony w wykazie na podstawie pkt 10 lit. a) i b) rezolucji nr 2146 (2014), rozszerzonych i zmienionych pkt 2 rezolucji nr 2362 (2017) (zakaz załadunku, transportu lub wyładunku; zakaz wejścia do portów). Zgodnie z pkt 11 rezolucji nr 2146 wpis ten został zaktualizowany przez komitet w dniu 18 stycznia 2018 r. i jest ważny do dnia 17 kwietnia 2018 r., chyba że zostanie anulowany wcześniej przez komitet na podstawie pkt 12 rezolucji nr 2146. Państwo bandery: nieznane.

Informacje dodatkowe

Data umieszczenia w wykazie: 21 lipca 2017 r. IMO: 8900878. W dniu 21 września 2017 r. statek znajdował się na wodach międzynarodowych u wybrzeży Zjednoczonych Emiratów Arabskich.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/127**z dnia 24 stycznia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywózowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywózowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	113,6	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	132,5 217,2	0 0	AR BR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> bez kości, zamrożone	250,0 225,3 309,7 253,3	15 22 0 14	AR BR CL TH
0207 27 10	Kawałki z indyków bez kości, zamrożone	336,9 306,0	0 0	BR CL
0408 91 80	Jaja bez skorupki suszone	320,6	0	AR
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	200,4	26	BR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/128**z dnia 25 stycznia 2018 r.****w sprawie sprostowania niektórych wersji językowych rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/504 w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 w odniesieniu do wymogów administracyjnych dotyczących homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 34 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W chorwackiej, estońskiej, fińskiej, greckiej, hiszpańskiej, litewskiej, łotewskiej, maltańskiej, portugalskiej, rumuńskiej, słoweńskiej, szwedzkiej i włoskiej wersji językowej rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/504 ⁽²⁾ występuje błąd, polegający na tym, że w pkt 4.2.1.3 załącznika IV do tego rozporządzenia termin „STAGE 3” powinien zostać w języku angielskim.
- (2) Jeszcze inny błąd znajduje się w chorwackiej, estońskiej, greckiej, litewskiej, łotewskiej, portugalskiej i rumuńskiej wersji językowej rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/504, polegający na tym, że we wzorach określonych w pkt 3 i 4 dodatku 1 załącznika IV do tego rozporządzenia termin „C2a STAGE 1” powinien zostać w języku angielskim.
- (3) Dodatkowe błędy występują w estońskiej wersji językowej rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/504, w pkt 2.1.1.6–2.1.1.9 i pkt 4.2.1.6–4.2.1.9 załącznika IV do tego rozporządzenia, a także w pkt 1–6 dodatku 1 tego załącznika, w niektórych literach dotyczących wzorów tabliczki znamionowej.
- (4) Dodatkowe błędy występują także w hiszpańskiej wersji językowej rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/504, w pkt 2.1.1.6, 2.1.1.7, 2.1.1.9, 4.2.1.6, 4.2.1.7 i 4.2.1.9 załącznika IV do tego rozporządzenia, w niektórych literach dotyczących wzorów tabliczki znamionowej.
- (5) Należy zatem odpowiednio sprostować chorwacką, estońską, fińską, grecką, hiszpańską, litewską, łotewską, maltańską, portugalską, rumuńską, słoweńską, szwedzką i włoską wersję językową rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/504. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 167/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1*(nie dotyczy wersji polskiej)***Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/504 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 w odniesieniu do wymogów administracyjnych dotyczących homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz.U. L 85 z 28.3.2015, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/129**z dnia 25 stycznia 2018 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie L-argininy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80099 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie L-argininy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80099 jako dodatku paszowego stosowanego w paszy i wodzie do pojenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie L-argininy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80099 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania jej w kategorii „dodatki dietetyczne”.
- (4) W opinii z dnia 17 maja 2017 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania L-arginina wytwarzana przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80099 nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i zdrowie konsumentów ani na środowisko oraz że nie ma obaw o bezpieczeństwo użytkowników, o ile stosowane są odpowiednie środki ochronne.
- (5) Urząd uznał również, że dodatek jest bogatym źródłem aminokwasu argininy dla wszystkich gatunków zwierząt, oraz stwierdził, że aby uzupełniająca L-arginina była w pełni skuteczna u przeżuwaczy, należy ją chronić przed degradacją w żwaczu. W swoich opiniach Urząd wyraził obawę co do bezpieczeństwa L-argininy w przypadku podawania jej w wodzie do pojenia. Urząd nie proponuje jednak maksymalnej zawartości L-argininy. Ponadto Urząd zaleca suplementację L-argininą w odpowiednich ilościach. Dlatego też w przypadku suplementacji L-argininą, w szczególności podawaną w wodzie do pojenia, należy ostrzegać użytkowników, aby brali pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych.
- (6) Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (7) Ocena L-argininy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80099 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(6):4858.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków dietetycznych. Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i podobne produkty									
3c362	—	L-arginina	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Substancja w proszku o minimalnej zawartości L-argininy 98 % (w suchej masie) i o maksymalnej zawartości wody 0,5 %</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>L-arginina (kwas (S)-2-amino-5-guanidynopentanowy) wytwarzana w drodze fermentacji z zastosowaniem <i>Corynebacterium glutamicum</i> KCCM 80099.</p> <p>Wzór chemiczny: $C_6H_{14}N_4O_2$</p> <p>Numer CAS: 74-79-3</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Do charakterystyki L-argininy w dodatku paszowym:</p> <p>— Food Chemical Codex „L-arginine monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca L-argininy”).</p> <p>Do oznaczania ilościowego zawartości argininy w dodatku paszowym i w wodzie:</p> <p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS).</p>	Wszystkie gatunki zwierząt				<ol style="list-style-type: none"> L-arginina może być wprowadzana do obrotu i stosowana jako dodatek stanowiący preparat. Dodatek może być również stosowany w wodzie do pojenia. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy podać warunki przechowywania i stabilność przy obróbce cieplnej oraz stabilność w wodzie do pojenia. Informacje na etykietach, którymi opatrzone są dodatek i premiksy: Przy suplementacji L-argininą, w szczególności podawaną w wodzie do pojenia, należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej. 	15 lutego 2028 r.

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
			<p>Do oznaczania ilościowego zawartości argininy w materiałach paszowych i w mieszankach paszowych:</p> <p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS) – rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009.</p>					<p>5. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z ich stosowaniem, w szczególności z uwagi na to, że mają one działanie żrące na skórę i oczy. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować lub maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym okularów i rękawic ochronnych.</p>	

(1) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/130**z dnia 25 stycznia 2018 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (BCCM/MUCL 49755) jako dodatku paszowego dla tuczników (posiadacz zezwolenia Berg and Schmidt GmbH Co. KG)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (BCCM/MUCL 49755). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (BCCM/MUCL 49755) jako dodatku paszowego dla tuczników, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) W swojej opinii z dnia 25 stycznia 2017 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (BCCM/MUCL 49755) nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził, że dodatek jest skuteczny w poprawianiu końcowej masy ciała i przyrostu masy ciała w stosunku do ilości podawanej paszy u tuczników. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (BCCM/MUCL 49755) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ *Dziennik EFSA* 2017; 15(2):4707.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostka aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność

4a26	Berg and Schmidt GmbH Co. KG	Endo-1,4-beta-ksylanaza EC 3.2.1.8	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez <i>Trichoderma reesei</i> (BCCM/MUCL 49755) o minimalnej aktywności 15 000 EPU ⁽¹⁾/g (postać stała)</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>endo-1,4-beta-ksylanaza (EC 3.2.1.8) wytwarzana przez <i>Trichoderma reesei</i> (BCCM/MUCL 49755)</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽²⁾</p> <p>Do oznaczania ilościowego aktywności endo-1,4-beta-ksylanazy:</p> <p>metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez działanie endo-1,4-β-ksylanazy z usieciowanych azuryną substratów arabinoksyłanu pszenicy.</p>	Tuczniaki	—	1 500 EPU		<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej.</p> <p>2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatk i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony skóry, oczu i dróg oddechowych.</p>	15 lutego 2028 r.
------	------------------------------	---------------------------------------	---	-----------	---	-----------	--	---	-------------------

⁽¹⁾ 1 EPU to ilość enzymu, która uwalnia w ciągu minuty 0,0083 μmol cukrów redukujących (odpowiednika ksylozy) z ksylanu z łusek owsa przy pH wynoszącym 4,7 oraz temperaturze 50 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2018/131

z dnia 23 stycznia 2018 r.

wdrażająca Umowę zawartą między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie zmiany dyrektywy Rady 2009/13/WE zgodnie z wprowadzonymi w 2014 r. poprawkami do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., zatwierdzonymi przez Międzynarodową Konferencję Pracy w dniu 11 czerwca 2014 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 155 ust. 2 w związku z art. 153 ust. 1 lit. a), b) i c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 155 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej pracodawcy i pracownicy („partnerzy społeczni”) mogą wspólnie zażądać wykonania zawartych przez nich umów na poziomie Unii w drodze decyzji Rady na wniosek Komisji.
- (2) Dyrektywą Rady 2009/13/WE ⁽¹⁾ wdrożono umowę zawartą w dniu 19 maja 2008 r. przez Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), aby uwzględnić w prawie Unii obowiązkowe postanowienia opracowanej przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. („Konwencji o pracy na morzu”) w celu aktualizacji obowiązujących przepisów unijnych poprzez włączenie do nich norm tej Konwencji, które były korzystniejsze dla marynarzy. Dyrektywa miała na celu poprawę warunków pracy marynarzy, w szczególności jeżeli chodzi o umowy o pracę, czas pracy, repatriację, rozwój kariery i umiejętności, pomieszczenia socjalno-bytowe, zaopatrzenie w żywność i wyżywienie, ochronę zdrowia i bezpieczeństwa, opiekę medyczną i procedury składania skarg.
- (3) Po przeprowadzeniu spotkań z ekspertami międzynarodowymi MOP uruchomiła proces mający na celu zmianę Konwencji o pracy na morzu, aby z jednej strony uwzględnić obawy dotyczące pozostawienia marynarzy oraz zabezpieczenia finansowego, a z drugiej – roszczenia związane ze śmiercią lub długoterminową niepełnosprawnością marynarzy. Na posiedzeniach w dniach 7–11 kwietnia 2014 r. Specjalny Komitet Trójstronny, ustanowiony na mocy Konwencji o pracy na morzu, przyjął dwie poprawki dotyczące tych kwestii. Część zasad objęta poprawkami podlegała kompetencjom Unii i dotyczyła kwestii, w których Unia przyjęła przepisy, w szczególności w obszarze polityki społecznej i transportu. W związku z tym w dniu 26 maja 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/346/UE ⁽²⁾ w sprawie stanowiska, które zostanie przyjęte w imieniu Unii podczas 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy. Stanowisko Unii zakładało poparcie dla zatwierdzenia poprawek do kodeksu Konwencji o pracy na morzu („poprawki z 2014 r. do Konwencji o pracy na morzu”).
- (4) Poprawki z 2014 r. do Konwencji o pracy na morzu zatwierdzono na 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy w Genewie w dniu 11 czerwca 2014 r. i weszły one w życie w dniu 18 stycznia 2017 r. Dotyczą one zapewnienia skutecznego systemu zabezpieczenia finansowego, aby chronić prawa marynarzy w przypadku pozostawienia oraz zagwarantować odszkodowanie z tytułu roszczeń umownych dotyczących śmierci lub długoterminowej niepełnosprawności marynarzy w wyniku obrażeń, choroby lub ryzyka związanych z wykonywaną pracą. Udoskonalają one i optymalizują istniejący system ochrony marynarzy, w tym obowiązek posiadania przez statki na pokładzie dokumentacji potwierdzającej istnienie systemu zabezpieczenia finansowego oraz rozszerzenia systemu w taki sposób, aby uwzględniał dwa nowe rodzaje pozostawienia. Chodzi tu

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2009/13/WE z dnia 16 lutego 2009 r. w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. oraz w sprawie zmiany dyrektywy 1999/63/WE (Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 30).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/346/UE z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, które zostanie przyjęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy w odniesieniu do poprawek do kodeksu Konwencji o pracy na morzu (Dz.U. L 172 z 12.6.2014, s. 28).

o sytuacji, w których marynarze są pozostawieni bez pokrycia koniecznych kosztów utrzymania i wsparcia lub w których armator jednostronnie zerwał więzi z marynarzem, w tym nie wypłacił wynagrodzenia umownego za okres co najmniej dwóch miesięcy.

- (5) W dniu 5 grudnia 2016 r. partnerzy społeczni w sektorze transportu morskiego, tj. ECSA oraz ETF, zawarli umowę („umowę partnerów społecznych”) w celu zmiany dyrektywy 2009/13/WE zgodnie z poprawkami wprowadzonymi w 2014 r. do Konwencji o pracy na morzu. W dniu 12 grudnia 2016 r. zwrócili się oni do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady na podstawie art. 155 ust. 2 TFUE, aby wdrożyć tę umowę.
- (6) Umowa partnerów społecznych odzwierciedla treść obowiązkowych postanowień zawartych w poprawkach wprowadzonych do Konwencji o pracy na morzu w 2014 r. Pierwsza poprawka, dotycząca systemu zabezpieczenia finansowego w przypadku pozostawienia marynarza, uwzględnia zarówno zdrowie i bezpieczeństwo, jak i warunki pracy, jest zatem objęta art. 153 ust. 1 lit. a) i b) TFUE. Druga poprawka, dotycząca wymogów, jakie musi spełniać system zabezpieczenia finansowego, aby zapewnić odszkodowanie w przypadku śmierci lub długotrwałej niepełnosprawności marynarza w wyniku obrażeń, choroby lub ryzyka związanych z wykonywaną pracą, jest objęta art. 153 ust. 1 lit. c) TFUE dotyczącym zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej pracowników. W związku z tym umowa partnerów społecznych dotyczy kwestii objętych art. 153 TFUE i może być wdrożona decyzją Rady na wniosek Komisji, zgodnie z art. 155 ust. 2 TFUE. Do celów art. 288 TFUE właściwym instrumentem do wykonania umowy partnerów społecznych jest dyrektywa.
- (7) Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie dostosowania i wspierania dialogu społecznego na poziomie Wspólnoty, Komisja oceniła reprezentatywny status stron sygnatariuszy i zgodność z prawem wszystkich klauzuli umowy partnerów społecznych.
- (8) Umowa partnerów społecznych zmienia umowę zawartą w dniu 19 maja 2008 r. między ECSA a ETF w sprawie Konwencji o pracy na morzu, załączoną do dyrektywy 2009/13/WE, oraz włącza do tej dyrektywy wprowadzone w 2014 r. poprawki do Konwencji o pracy na morzu, aby poprawić warunki pracy, zdrowie i bezpieczeństwo oraz ochronę socjalną marynarzy na pokładzie statków podnoszących banderę państwa członkowskiego.
- (9) Dzięki zmianie dyrektywy 2009/13/WE umowa partnerów społecznych włączy obowiązkowe postanowienia, które są zawarte w poprawkach wprowadzonych do Konwencji o pracy na morzu w 2014 r., które są już objęte systemem nadzoru Konwencji o pracy na morzu, w zakresie stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/54/UE⁽¹⁾ oraz w przewidziany w prawie Unii system nadzoru i monitorowania, w tym jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Powinno to doprowadzić do poprawy przestrzegania przepisów przez państwa członkowskie i armatorów.
- (10) Nie naruszając postanowień umowy partnerów społecznych dotyczących działań następczych i przeglądu ze strony partnerów społecznych na poziomie Unii, Komisja będzie monitorowała wdrażanie niniejszej dyrektywy i umowy partnerów społecznych.
- (11) Na wspólny wniosek partnerów społecznych państwa członkowskie mogą im powierzyć wdrażanie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że państwa członkowskie podejmą wszystkie działania niezbędne do zapewnienia, aby przez cały czas państwa te mogły gwarantować rezultaty, do których dąży niniejsza dyrektywa.
- (12) Na podstawie art. 155 ust. 2 TFUE Komisja poinformowała Parlament Europejski, przesyłając mu tekst swojego wniosku dotyczącego niniejszej dyrektywy.
- (13) W niniejszej dyrektywie respektuje się prawa podstawowe i przestrzega się zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 31.
- (14) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa warunków pracy, zdrowia i bezpieczeństwa oraz ochrony socjalnej pracowników w sektorze transportu morskiego, który jest sektorem transgranicznym, operującym pod banderami różnych państw członkowskich, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/54/UE z dnia 20 listopada 2013 r. dotycząca pewnych obowiązków państwa bandery w zakresie zgodności z Konwencją o pracy na morzu z 2006 r. oraz jej egzekwowania (Dz.U. L 329 z 10.12.2013, s. 1).

(15) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2009/13/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa wdraża Umowę zawartą między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w dniu 5 grudnia 2016 r., w sprawie zmiany dyrektywy 2009/13/WE zgodnie z poprawkami z 2014 r. do Konwencji o pracy na morzu.

Artykuł 2

Zgodnie z umową partnerów społecznych, Umowa zawarta między ECSA a ETF w sprawie Konwencji o pracy na morzu, 2006 r, ustanowiona w załączniku do dyrektywy 2009/13/WE zostaje zmieniona zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 16 lutego 2020 r. Niezwłocznie powiadają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

3. Na wspólny wniosek partnerów społecznych państwa członkowskie mogą im powierzyć wdrażanie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że państwa członkowskie podejmą wszystkie działania niezbędne do zapewnienia, aby przez cały czas państwa te mogły gwarantować rezultaty, które niniejsza dyrektywa zakłada.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
V. GORANOV
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do dyrektywy 2009/13/WE do umowy zawartej ECSA a ETF w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w nagłówku „Norma A2.5 – Repatriacja” oznaczenie „A2.5” zastępuje się oznaczeniem „A2.5.1”;
- 2) dodaje się normę w brzmieniu:

„Norma A2.5.2 – Zabezpieczenie finansowe

1. Poprzez wdrożenie przepisu 2.5 ust. 2 w ramach niniejszej normy ustanawia się wymogi mające na celu zapewnienie stworzenia szybkiego i skutecznego systemu zabezpieczeń finansowych, służącego pomocą marynarzom w przypadku ich pozostawienia.
2. Do celów przedmiotowej normy marynarza uznaje się za pozostawionego, jeżeli, naruszając wymogi niniejszej umowy lub warunki określone w umowie o pracę marynarza, armator:
 - a) nie pokrywa kosztów repatriacji marynarza; lub
 - b) nie zapewnił marynarzowi pokrycia niezbędnych kosztów utrzymania i wsparcia; lub
 - c) w inny sposób jednostronnie zerwał więzi łączące go z marynarzem, m.in. nie wypłacając wynagrodzenia umownego za okres co najmniej dwóch miesięcy.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia, by dla statków podnoszących jego banderę istniał system zabezpieczeń finansowych spełniający wymogi niniejszej normy. System zabezpieczeń finansowych może mieć postać systemu zabezpieczenia społecznego lub ubezpieczenia lub funduszu krajowego lub innych podobnych mechanizmów. Postać tę określa państwo członkowskie po konsultacjach z odpowiednimi organizacjami armatorów i marynarzy.
4. System zabezpieczeń finansowych zapewnia bezpośredni dostęp, wystarczające pokrycie kosztów i przyspieszoną pomoc finansową zgodnie ze wskazaną normą każdemu pozostawionemu marynarzowi na statku podnoszącym banderę danego państwa członkowskiego.
5. Do celów ust. 2 lit. b) niniejszej normy niezbędne koszty utrzymania i wsparcia marynarzy obejmują: odpowiednie wyżywienie, zakwaterowanie, zasoby wody pitnej, zapas paliwa wystarczający do przeżycia na pokładzie statku oraz niezbędną opiekę medyczną.
6. Każde państwo członkowskie wymaga, aby statki podnoszące jego banderę, które zgodnie z prawem krajowym mają obowiązek posiadania morskiego certyfikatu pracy lub czynią tak na wniosek armatora, posiadały na pokładzie certyfikat lub inny dokument potwierdzający zabezpieczenie finansowe wydany przez dostawcę zabezpieczenia finansowego. Jego kopia jest umieszczona w widocznym miejscu na pokładzie, gdzie marynarze mają do niej dostęp. W przypadku gdy zabezpieczenie zapewnia więcej niż jeden dostawca zabezpieczenia finansowego, na pokładzie musi znajdować się dokument od każdego dostawcy.
7. Certyfikat lub inny dokument potwierdzający istnienie zabezpieczenia finansowego sporządzony jest w języku angielskim, lub towarzyszy mu tłumaczenie na język angielski, i zawiera następujące informacje:
 - a) nazwę statku;
 - b) port macierzysty statku;
 - c) sygnał wywoławczy statku;
 - d) numer IMO statku;
 - e) nazwę i adres dostawcy lub dostawców zabezpieczenia finansowego;
 - f) dane kontaktowe osób lub podmiotu odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków marynarzy o zabezpieczenie;
 - g) nazwę armatora;
 - h) okres ważności zabezpieczenia finansowego; oraz
 - i) poświadczenie wydane przez dostawcę zabezpieczenia finansowego, że zabezpieczenie finansowe spełnia wymogi normy A2.5.2.
8. Pomocy zapewnianej w ramach przedmiotowego systemu zabezpieczeń finansowych udziela się niezwłocznie na wniosek danego marynarza lub wyznaczonego przez niego przedstawiciela, poparty niezbędnym uzasadnieniem należności zgodnie z ust. 2 niniejszej normy.

9. Uwzględniając правило 2.5, pomoc zapewniana w ramach systemu zabezpieczeń finansowych musi być wystarczająca do pokrycia następujących należności:
 - a) zaległego wynagrodzenia i innych świadczeń należnych marynarzowi ze strony armatora w ramach zawartej umowy o pracę, właściwego układu zbiorowego pracy lub prawa krajowego państwa bandery, obejmujących okres maksymalnie czterech miesięcy zaległości w wypłacie wynagrodzenia i czterech miesięcy zaległości w wypłacie innych świadczeń;
 - b) wszystkich uzasadnionych kosztów poniesionych przez marynarza, w tym kosztów repatriacji, o których mowa w ust. 10 tej normy; oraz
 - c) podstawowych potrzeb marynarza, w tym takich pozycji, jak: odpowiednie żywienie, w razie konieczności – odzież, zakwaterowanie, zasoby wody pitnej, zapas paliwa wystarczający do przeżycia na pokładzie statku oraz niezbędna opieka medyczna, a także wszelkie uzasadnione koszty lub opłaty wynikające z aktu lub zaniechania składających się na pozostawienie, do czasu przyjazdu marynarza do domu.
 10. Koszty repatriacji obejmują koszty podróży za pomocą odpowiednich i szybkich środków, zwykle transportem lotniczym, oraz koszty zapewnienia żywienia i zakwaterowania marynarzowi od momentu opuszczenia statku do przyjazdu do domu marynarza, niezbędnej opieki medycznej, przewozu i transportu rzeczy osobistych oraz wszelkie inne uzasadnione koszty lub opłaty wynikające z pozostawienia.
 11. Zabezpieczenie finansowe nie wygasa przed końcem okresu jego ważności, chyba że dostawca zabezpieczenia finansowego powiadomił właściwy organ państwa bandery z przynajmniej 30-dniowym wyprzedzeniem.
 12. Jeżeli dostawca ubezpieczenia lub innego zabezpieczenia finansowego dokonał płatności na rzecz marynarza zgodnie z niniejszą normą, dostawca ten nabywa w drodze subrogacji, przeniesienia lub innym sposobem, prawa przysługujące marynarzowi do wysokości kwoty, którą zapłacił, i zgodnie z mającym zastosowanie prawem.
 13. Niniejsza norma nie narusza prawa regresu ubezpieczyciela lub dostawcy zabezpieczenia finansowego wobec stron trzecich.
 14. Celem postanowień zawartych w niniejszej normie nie jest zapewnienie wyłączności ani naruszenie jakichkolwiek innych praw, roszczeń lub środków zaradczych, które mogą być również dostępne w celu wypłacenia odszkodowania pozostawionym marynarzom. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze mogą stanowić, że wszelkie kwoty należne z tytułu niniejszej normy mogą zostać potrącone z kwot otrzymanych z innych źródeł, wynikających z wszelkich praw, roszczeń lub środków zaradczych, które mogą stanowić przedmiot odszkodowania w ramach obecnej normy.”;
- 3) w „Normie A4.2 – Odpowiedzialność armatorów” wprowadza się następujące zmiany:
- a) oznaczenie „A4.2” zastępuje się oznaczeniem „A4.2.1”;
 - b) dodaje się ustępy w brzmieniu:
 - „8. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze stanowią, że system zabezpieczeń finansowych służący do zagwarantowania odszkodowania przewidzianego w ust. 1 lit. b) niniejszej normy w odniesieniu do roszczeń umownych zdefiniowanych w normie A4.2.2 spełnia następujące minimalne wymogi:
 - a) odszkodowanie umowne, jeżeli jest określone w umowie o pracę marynarza i pozostaje bez uszczerbku dla lit. c) niniejszego ustępu, wypłaca się w całości i niezwłocznie;
 - b) nie wywiera się nacisku, by zaakceptować płatność niższą niż kwota umowna;
 - c) jeżeli charakter długotrwałej niepełnosprawności marynarza utrudnia oszacowanie pełnego odszkodowania, które może mu przysługiwać, marynarzowi wypłaca się zaliczkę lub zaliczki w celu uniknięcia nadmiernych trudności;
 - d) zgodnie z prawidłem 4.2 ust. 2 marynarz otrzymuje płatność bez uszczerbku dla innych uprawnień, przy czym armator może odliczyć tego rodzaju płatność od kwot odszkodowań z tytułu wszelkich innych roszczeń marynarza wobec armatora wynikających z tego samego zdarzenia; oraz
 - e) roszczenie o odszkodowanie umowne może wnieść bezpośrednio marynarz, którego sprawa dotyczy, lub jego najbliższy krewny, przedstawiciel lub wyznaczony beneficjent.

9. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze zapewniają, by marynarze byli uprzednio powiadamiani o planowanym unieważnieniu lub zakończeniu zabezpieczenia finansowego armatora.
 10. Krajowe przepisy ustawodawcze i wykonawcze zapewniają, by właściwy organ państwa bandery był powiadamiany przez dostawcę zabezpieczenia finansowego o unieważnieniu lub zakończeniu zabezpieczenia finansowego armatora.
 11. Każde państwo członkowskie wymaga, aby statki podnoszące jego banderę posiadały na pokładzie certyfikat lub inny dokument zabezpieczenia finansowego wydany przez dostawcę zabezpieczenia finansowego. Jego kopia jest umieszczona w widocznym miejscu na pokładzie, gdzie marynarze mają do niej dostęp. W przypadku gdy zabezpieczenie zapewnia więcej niż jeden dostawca zabezpieczenia finansowego, na pokładzie musi znajdować się dokument od każdego dostawcy.
 12. Zabezpieczenie finansowe nie wygasa przed końcem okresu jego ważności, chyba że dostawca zabezpieczenia finansowego powiadomił właściwy organ państwa bandery z przynajmniej 30-dniowym wyprzedzeniem.
 13. Zabezpieczenie finansowe gwarantuje spłatę wszystkich roszczeń umownych, które są nim objęte i które powstały w okresie ważności tego dokumentu.
 14. Certyfikat lub inny dokument potwierdzający istnienie zabezpieczenia finansowego sporządzony jest w języku angielskim, lub towarzyszy mu tłumaczenie na język angielski, i zawiera następujące informacje:
 - a) nazwę statku;
 - b) port macierzysty statku;
 - c) sygnał wywoławczy statku;
 - d) numer IMO statku;
 - e) nazwę i adres dostawcy lub dostawców zabezpieczenia finansowego;
 - f) dane kontaktowe osób lub podmiotu odpowiedzialnego za rozpatrywanie roszczeń umownych marynarzy;
 - g) nazwę armatora;
 - h) okres ważności zabezpieczenia finansowego; oraz
 - i) poświadczenie wydane przez dostawcę zabezpieczenia finansowego, że spełnia ono wymogi normy A4.2.1.”;
- 4) dodaje się normę w brzmieniu:

„Norma A4.2.2 – Postępowanie w sprawie roszczeń umownych

1. Do celów normy A4.2.1 ust. 8 i niniejszej normy termin »roszczenie umowne« oznacza dowolne roszczenie z tytułu śmierci lub długotrwałej niepełnosprawności marynarza w wyniku obrażeń, choroby lub ryzyka związanych z wykonywaną pracą, zgodnie z przepisami prawa krajowego, postanowieniami umowy o pracę zawartej z marynarzem lub stosownie do układu zbiorowego pracy.
 2. System zabezpieczeń finansowych określony w normie A4.2.1 ust. 1 lit. b) może mieć postać systemu zabezpieczenia społecznego, ubezpieczenia, funduszu lub innych podobnych mechanizmów. Postać tę określa państwo członkowskie po konsultacjach z odpowiednimi organizacjami armatorów i marynarzy.
 3. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze zapewniają wprowadzenie skutecznych rozwiązań w zakresie otrzymywania, rozpatrywania i bezstronnego rozstrzygnięcia roszczeń umownych o odszkodowania, o których mowa w normie A4.2.1 ust. 8, w ramach szybkich i sprawiedliwych procedur.”.
-

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2018/132

z dnia 25 stycznia 2018 r.

dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającą decyzję 2011/137/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1333.
- (2) W dniu 18 stycznia 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1970 (2011), zaktualizował i wniósł poprawki do wpisu dotyczącego statku objętego środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik V do decyzji (WPZiB) 2015/1333,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku V do decyzji (WPZiB) 2015/1333 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KRALEVA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34.

ZAŁĄCZNIK

W punkcie B (Podmioty) załącznika V do decyzji (WPZiB) 2015/1333 wpis 1 otrzymuje brzmienie:

„1. **Nazwa:** CAPRICORN

Alias: nie dotyczy; **znany jako:** nie dotyczy; **adres:** nie dotyczy; **data umieszczenia w wykazie:** 21 lipca 2017 r. (zmieniono 20 października, 27 listopada 2017 r. i 18 stycznia 2018 r.)

Informacje dodatkowe

Międzynarodowa Organizacja Morska: 8900878. Umieszczony w wykazie zgodnie z pkt 10 lit. a) i b) rezolucji nr 2146 (2014); wpis przedłużono i zmieniono na podstawie pkt 2 rezolucji nr 2362 (2017) (zakaz załadunku, transportu i wyładunku; zakaz zawijania do portów). Zgodnie z pkt 11 rezolucji nr 2146, wpis ten został zaktualizowany przez komitet w dniu 18 stycznia 2018 r. i jest ważny do dnia 17 kwietnia 2018 r., chyba że zostanie wcześniej anulowany przez komitet na podstawie pkt 12 rezolucji nr 2146. Państwo bandery: nieznanne. Na dzień 21 września 2017 r. statek znajdował się na wodach międzynarodowych w rejonie Zjednoczonych Emiratów Arabskich.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/133**z dnia 24 stycznia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2008/911/WE ustanawiającą wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 213)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16f,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną w dniu 2 lutego 2016 r. przez Komitet ds. Roślinnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Valeriana officinalis* L. może być uznana za substancję ziołową, preparat ziołowy lub za ich połączenie w rozumieniu dyrektywy 2001/83/WE i jest zgodna z wymogami określonymi w tej dyrektywie.
- (2) Należy zatem włączyć *Valeriana officinalis* L. do wykazu substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń przeznaczonych do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych, ustanowionego decyzją Komisji 2008/911/WE ⁽²⁾.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/911/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2008/911/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2008/911/WE z dnia 21 listopada 2008 r. ustanawiająca wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 42).

ZAŁĄCZNIK

W decyzji 2008/911/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I dodaje się następującą substancję po *Thymus vulgaris* L., *Thymus zygis* Loefl. ex L., aetheroleum: „*Valeriana officinalis* L.”;
- 2) w załączniku II dodaje się następujący wpis po WPISIE DO WSPÓLNOTOWEGO WYKAZU dotyczącym *Thymus vulgaris* L., *Thymus zygis* Loefl. ex L., aetheroleum:

„WPIS DO UNIJNEGO WYKAZU DOTYCZĄCY VALERIANA OFFICINALIS L.

Nazwa naukowa rośliny

Valeriana officinalis L.

Rodzina botaniczna

Valerianaceae

Powszechna nazwa preparatu ziołowego we wszystkich językach urzędowych UE

BG (bułgarski): Валериана, корен	LT (litewski): Valerijonų šaknys
CS (czeski): kozlíkový kořen	LV (łotewski): Baldriāna saknes
DA (dania): Baldrianrod	MT (maltański): Gherq tal-Valerjana
DE (niemiecki): Baldrianwurzel	NL (holenderski): Valeriaanwortel
EL (grecki): Ρίζα βαλεριανής	PL (polski): Korzeń kozłka
EN (angielski): Valerian root	PT (portugalski): Valeriana, raiz
ES (hiszpański): Valeriana, raíz de	RO (rumuński): rădăcină de valeriană
ET (estoński): palderjanijuur	SK (słowacki): Koreň valeriány
FI (fiński): rohtovirmajuuri, juuri	SL (sloveński): korenina zdravilne špajke
FR (francuski): Valériane (racine de)	SV (szwedzki): Vänderot, rot
HR (chorwacki): odoljenov korijen	IS (islandzki):
HU (węgierski): Macskagyökér	NO (norweski): Valerianarot
IT (włoski): Valeriana radice	

Preparat ziołowy (Preparaty ziołowe)

- a) Rozdrobniona substancja ziołowa
- b) Sproszkowana substancja ziołowa
- c) Sok wyciśnięty ze świeżych korzeni (1:0,60–0,85)
- d) Wyciąg suchy (DER 4–6:1), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: woda
- e) Wyciąg płynny (DER 1:4–6), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: woda
- f) Wyciąg suchy (DER 4–7:1), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: metanol 45 % (v/v)
- g) Wyciąg suchy (DER 5,3–6,6:1), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: metanol 45 % (m/m)
- h) Wyciąg płynny (DER 1:7–9), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: wino słodkie
- i) Wyciąg płynny (DER 1:1), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: etanol 60 % (v/v)
- j) Nalewka (stosunek substancji ziołowej do rozpuszczalnika 1:8), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: etanol 60 % (v/v)
- k) Nalewka (stosunek substancji ziołowej do rozpuszczalnika 1:10), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: etanol 56 %
- l) Nalewka (stosunek substancji ziołowej do rozpuszczalnika 1:5), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: etanol 70 % (v/v)
- m) Nalewka (stosunek substancji ziołowej do rozpuszczalnika 1:5), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: etanol 60–80 % (v/v)
- n) Wyciąg suchy (DER 5,5–7,4:1), rozpuszczalnik ekstrakcyjny: etanol 85 % (m/m)

Odniesienie do monografii Farmakopei Europejskiej

04:2017:0453

Wskazania

Tradycyjny ziołowy produkt leczniczy stosowany w łagodnych stanach napięcia nerwowego i jako pomagający w zasypianiu.

Produkt ten jest tradycyjnym ziołowym produktem leczniczym przeznaczonym do stosowania w określonych wskazaniach opartych wyłącznie na długotrwałym stosowaniu.

Rodzaj tradycji

Europejska

Moc

Zob. »Dawkowanie«.

Dawkowanie*Młodzież, dorośli i osoby starsze*

Podanie doustne

a) Dawka pojedyncza 0,3–3 g

W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 3 razy na dobę.

W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza od pół godziny do godziny przed pójściem spać i, w razie potrzeby, wcześniejsza dawka wieczorem.

Herbata ziołowa: 0,3–3 g rozdrobnionej substancji roślinnej w 150 ml wrzącej wody trzy razy dziennie w postaci naparu.

b) Dawka pojedyncza 0,3–2,0 g

W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 3 razy na dobę.

W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza od pół godziny do godziny przed pójściem spać i, w razie potrzeby, wcześniejsza dawka wieczorem.

c) Dawka pojedyncza 10 ml

W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 3 razy na dobę.

W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza od pół godziny do godziny przed pójściem spać i, w razie potrzeby, wcześniejsza dawka wieczorem.

d) Dawka pojedyncza 420 mg

W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 3 razy na dobę.

W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza od pół godziny do godziny przed pójściem spać i, w razie potrzeby, wcześniejsza dawka wieczorem.

e) Dawka pojedyncza 20 ml

W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 3 razy na dobę.

W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza od pół godziny do godziny przed pójściem spać.

f) Dawka pojedyncza 144–288 mg

W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 4 razy na dobę.

W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza od pół godziny do godziny przed pójściem spać i, w razie potrzeby, wcześniejsza dawka wieczorem.

g) Dawka pojedyncza 450 mg

W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 3 razy na dobę.

W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza od pół godziny do godziny przed pójściem spać i, w razie potrzeby, wcześniejsza dawka wieczorem.

h) Dawka pojedyncza 10 ml, do 3 razy dziennie

i) Dawka pojedyncza 0,3–1,0 ml, do 3 razy dziennie

j) Dawka pojedyncza 4–8 ml, do 3 razy dziennie

- k) Dawka pojedyncza 0,84 ml
W łagodnych stanach napięcia nerwowego 3–5 razy na dobę.
W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza pół godziny przed pójściem spać.
- l) Dawka pojedyncza 1,5 ml (w łagodnych stanach napięcia nerwowego), 3 ml (pomoc w zasypianiu)
W łagodnych stanach napięcia nerwowego do 3 razy na dobę.
W celu ułatwienia zasypiania dawka pojedyncza pół godziny przed pójściem spać.
- m) Dawka pojedyncza 10 ml, do 3 razy dziennie
- n) Dawka pojedyncza 322 mg, do 3 razy dziennie

Stosowanie jako dodatek do kąpieli

Dawka pojedyncza 100 g w przypadku kąpieli całego ciała, maksymalnie 1 kąpiel dziennie

Droga podania

Podanie doustne

Stosowanie jako dodatek do kąpieli. Temperatura: 34–37 °C, czas trwania kąpieli 10–20 minut.

Czas stosowania lub ewentualne ograniczenia dotyczące czasu stosowania

Jeżeli podczas stosowania produktu leczniczego objawy utrzymują się, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Inne informacje niezbędne do bezpiecznego stosowania

Przeciwwskazania

Nadwrażliwość na substancję czynną.

Stosowanie jako dodatek do kąpieli

Kąpiele całego ciała są przeciwwskazane w przypadku otwartych ran, rozległych uszkodzeń skóry, chorób skóry o ostrym przebiegu, wysokiej gorączki, poważnych zakażeń, poważnych zaburzeń krążenia i niewydolności serca.

Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Bezpieczeństwo stosowania u dzieci poniżej 12. roku życia nie zostało ustalone ze względu na brak odpowiednich danych.

Jeżeli podczas stosowania produktu leczniczego objawy chorobowe nasilają się, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

W przypadku nalewek i wyciągów zawierających etanol należy umieścić właściwe oznakowanie etanolu zgodnie z »Wytycznymi w sprawie substancji pomocniczych na etykiecie i ulotce dla pacjenta w produktach leczniczych stosowanych u ludzi«.

Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji

Nie zgłaszano

Płodność, okres ciąży i karmienia piersią

Nie określono bezpieczeństwa stosowania w czasie ciąży i karmienia piersią. Ze względu na brak wystarczających danych nie zaleca się stosowania podczas ciąży i karmienia piersią.

Brak dostępnych danych na temat wpływu na płodność.

Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu

Może osłabiać zdolność do prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń. Pacjenci nie powinni prowadzić pojazdów mechanicznych ani obsługiwać maszyn.

Działania niepożądane

Podanie doustne

Po spożyciu preparatów z korzenia kozłka mogą wystąpić dolegliwości żołądkowo-jelitowe (np. mdłości, skurcze jamy brzusznej). Częstość występowania tych reakcji nie jest znana.

W przypadku wystąpienia reakcji niepożądanych innych niż wymienione powyżej należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Stosowanie jako dodatek do kąpieli

Nieznane

W przypadku wystąpienia reakcji niepożądanych należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Przedawkowanie

Podanie doustne

Korzeń kozłka w dawce około 20 g powodował objawy takie, jak zmęczenie, skurcze w jamie brzusznej, ucisk w klatce piersiowej, zawroty głowy, drżenie rąk, rozszerzenie źrenic, które ustępowały w ciągu 24 godzin. Jeśli wystąpią objawy, należy stosować leczenie podtrzymujące.

Stosowanie jako dodatek do kąpieli

Nie odnotowano przypadków przedawkowania.

Szczegółowe dane farmaceutyczne [jeżeli są niezbędne]

Nie dotyczy.

Efekty farmakologiczne lub skuteczność produktu leczniczego, których można oczekiwać na podstawie długotrwałego stosowania i doświadczenia [jeżeli jest to niezbędne do bezpiecznego stosowania produktu]

Nie dotyczy.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/134**z dnia 24 stycznia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2008/911/WE ustanawiającą wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 218)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16f,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną w dniu 2 lutego 2016 r. przez Komitet ds. Ziołowych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Sideritis scardica* Griseb., herba może być uznany za substancję ziołową, preparat ziołowy lub za ich połączenie w rozumieniu dyrektywy 2001/83/WE i jest zgodny z wymogami określonymi w tej dyrektywie.
- (2) Należy zatem włączyć *Sideritis scardica* Griseb., herba do wykazu substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych, ustanowionego decyzją Komisji 2008/911/WE ⁽²⁾.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/911/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2008/911/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2008/911/WE z dnia 21 listopada 2008 r. ustanawiająca wykaz substancji ziołowych, preparatów i ich połączeń do użytku w tradycyjnych ziołowych produktach leczniczych (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 42).

ZAŁĄCZNIK

W decyzji 2008/911/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I po pozycji dotyczącej *Pimpinella anisum* L dodaje się pozycję w brzmieniu:
„*Sideritis scardica* Griseb., herba”;
- 2) w załączniku II po wpisie do wspólnotowego wykazu dotyczącym *Pimpinella anisum* L dodaje się wpis w brzmieniu:

„WPIS DO UNIJNEGO WYKAZU DOTYCZĄCY *SIDERITIS SCARDIA* GRISEB., HERBA

Nazwa naukowa rośliny

Sideritis scardica Griseb.

Rodzina botaniczna

Lamiaceae (Labiatae)

Substancja ziołowa

Gojnik (*Sideritis herba*)

Powszechna nazwa preparatu ziołowego we wszystkich językach urzędowych UE

BG (błgarski): Мурсалски чай, стрък	LT (litewski): Timsrų žolė
CS (czeski): nař hojnřku	LV (łatwieřu): Siderřtu laksts
DA (dansk): Kortkroneurt	MT (Malti): ħaxixa tas-Sideritis
DE (Deutsch): Balkan-Gliedkraut	NL (Nederlands): (Griekse) bergthee, kruid
EL (elliniká): Πόα σιδριřτου	PL (polski): Ziele gojnika
EN (English): Ironwort	PT (português): Siderite, partes aéreas
ES (espańol): Siderita, partes aéreas de	RO (románă): iarba de ceaiul muntelui cretan
ET (eesti keel): haavarohuürt	SK (slovenčina): Vřnař ránhoja
FI (suomi): raudakki, verso	SL (slovenščina): zel sklepnjaka
FR (français): Crapaudine (parties aériennes de)	SV (svenska): Sårmynta, ört
HR (hrvatska): oćistova zelen	IS (ísenska):
HU (magyar): sármányvirág virágos hajtása	NO (norsk): Gresk fjelle
IT (italiano): Stregonia parti aeree fiorite	

Preparaty ziołowe

Rozdrobniona substancja ziołowa

Odniesienie do monografii Farmakopei Europejskiej

Nie dotyczy

Wskazania

Wskazanie 1

Tradycyjny ziołowy produkt leczniczy stosowany do łagodzenia kaszlu związanego z przeziębieniem.

Wskazanie 2

Tradycyjny ziołowy produkt leczniczy stosowany do łagodzenia niewielkich dolegliwořci żołądkowo-jelitowych.

Produkt ten jest tradycyjnym ziołowym produktem leczniczym przeznaczonym do stosowania w określonych wskazaniach opartych wyłącznie na długotrwałym stosowaniu.

Rodzaj tradycji

Europejska

Moc

Zob. »Dawkowanie«.

Dawkowanie

Dorośli i osoby starsze

Wskazanie 1 i 2

Pojedyncza dawka: napar: 2–4 g rozdrobnionej substancji ziołowej w 150–200 ml wody jako napar ziołowy 2–3 razy dziennie

Dawka dzienna: do 12 g

Nie zaleca się stosowania u dzieci i młodzieży poniżej 18. roku życia (zob. punkt »Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania«).

Droga podania

Podanie doustne

Czas stosowania lub ewentualne ograniczenia dotyczące czasu stosowania

Wskazanie 1

Jeżeli podczas stosowania produktu leczniczego objawy utrzymują się dłużej niż 1 tydzień, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Wskazanie 2

Jeżeli podczas stosowania produktu leczniczego objawy utrzymują się dłużej niż 2 tygodnie, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Inne informacje niezbędne do bezpiecznego stosowania

Przeciwwskazania

Nadwrażliwość na substancję czynną i na inne rośliny z rodziny Lamiaceae (Labiatae).

Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Bezpieczeństwo stosowania u dzieci i młodzieży poniżej 18. roku życia nie zostało ustalone ze względu na brak odpowiednich danych.

Jeżeli podczas stosowania produktu leczniczego objawy chorobowe nasilają się, należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji

Nie zgłaszano.

Płodność, ciąża i laktacja

Nie określono bezpieczeństwa stosowania w czasie ciąży i laktacji. Ze względu na brak wystarczających danych nie zaleca się stosowania podczas ciąży i laktacji.

Brak dostępnych danych na temat wpływu na płodność.

Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu

Nie przeprowadzono badań dotyczących wpływu produktu na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu.

Działania niepożądane

Nieznane

W przypadku wystąpienia reakcji niepożądanych należy skonsultować się z lekarzem lub innym wykwalifikowanym pracownikiem służby zdrowia.

Przedawkowanie

Nie odnotowano przypadków przedawkowania.

Szczegółowe dane farmaceutyczne [jeżeli są niezbędne]

Nie dotyczy.

Efekty farmakologiczne lub skuteczność produktu leczniczego, których można oczekiwać na podstawie długotrwałego stosowania i doświadczenia [jeżeli jest to niezbędne do bezpiecznego stosowania produktu]

Nie dotyczy.”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL